

LA İLAHE İLLALLAH'IN MANASI

Şeyh Muhammed Bin AbdulVehhab

LA İLAHE İLLALLAH KELİMESİ HAKKINDA BİR RİSALE

BismillahirRahmanirRahim.

Bu sözlerimiz, Lailaheillallah şahadetinin ve tevhidin beyanı hakkındadır ki bu Allah'ın kulları üzerinde olan hakkıdır ve bu namaz, zekât ve ramazan orucunun (kulların üzerine)farz oluşundan daha farzdır. Allah, nefesine nasihat eden ve ardında cennet ve ateşin olduğunu bilen kişiye rahmet etsin. Ve muhakkak ki Allah (Azze ve Celle) bunların her ikisine (has) ameller kılmıştır. Eğer kişi bunun hakkında sorarsa, cennet ehlinin amellerinin başında Allahu Teala Teâla'yı tevhid etmeyi bulur. Her kim kıyamet gününde bununla gelirse - velev ki Onun dağlar gibi günahı olsa da- o kesinlikle cennet ehлиндendir.

Cehennem ehlinin amellerinin başı ise Allah'a şirk koştur. Kim bu hal (şirk) üzere ölürse, kesinlikle cehennem ehлиндendir, velev ki kıyamet gününe gece ve gündüz Allah'a ibadetle, sadaka ve iyiliklerle gelse de bu böyledir. Hristiyanlar gibi ki onlardan kimisi çöl gibi (ıssız) yerlerde manastırlar bina eder, dünyadan el etek çeker ve gece ve gündüz Allah'a ibadet eder. Ancak bu yaptıklarına Allah'a şirk koşturmayı karıştırır. Allah bundan (şirkten) yüce ve münezzehtir. Allah (Azze ve Celle) şöyle buyurdu;

{وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا}

“Onların yaptıklarının hepsini ele aldık ve onları kül gibi savurduk.”[el-Furkan:23]

Aynı şekilde Allah'ı Teala şöyle buyurdu:

{مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَاهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ}

“Rablerini inkar edenlerin durumu şudur: Amelleri, fırtınalı bir günde rüzgarın savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şey ellerine geçmez.” [İbrahim:18]

Zalim ellerini ısırmadan ve **“Eyvah! Keşke, Rasul’le birlikte bir yol tutsaydım!”**[el-Furqan:27] demeden önce bu büyük meseleye dikkat eden kişiye Allah rahmet etsin. Allah’tan bizi ve müslüman kardeşlerimizi sıratı mustakime hidayet etmesini diliyoruz. O ki Allah’ın kendilerine nimet vermiş olduğu kimselerin yoludur. Ve bizi gazap ettiklerinin yolundan uzaklaştırmasını dileriz ki onlar bildikleri halde amel etmeyen alimlerdir. Aynı şekilde sapanların yolundan da uzaklaştırmasını dileriz ki onlar çokça ibadet eden cahillerdir. Bu ne

kadar da büyük bir duadır. Bu duayı her rekâtta okuyan kişi, kalbinin Allah'ın iki eli arasında hidayete ve kurtuluşa hazır olmasına, ne kadar da muhtaçtır. Muhakkak ki Allah, el-Fatiha'da bulunan bu duayı, hazır bir kalpten yapan bir insanın duasına icabet edeceğini zikretmiştir.

Biz de deriz ki; La ilahe illa Allah, Urvetul Vuska (sapa sağlam kulp)'tur. Ve o takva kelimesidir, İbrahim'in milleti olan hanifliktir. Allah (Azze ve Celle)'nin (İbrahim'den) sonra kalıcı olarak bıraktığı kelimedir. O kendisi uğrunda mahlûkatın yaratıldığı (kelime)'dir. Onunla yer ve gök ikame edilmiştir. Ve onun için rasuller gönderilmiş ve kitaplar indirilmiştir. Allah Teâla dedi ki;

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}

“Ben insanları ve cinleri sadece bana ibadet etsinler diye yarattım.” [ez-Zariyat:56]

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ}

“Muhakkak ki biz her ümmete Allah'a ibadet etsinler ve tağuttan ictinab etsinler (sakınsınlar) diye bir rasul gönderdik.” [en-Nahl:36]

Burada asıl kast edilen, bu kelimenin manası'dır. Manasını bilmeden dil ile telaffuz etmeye gelince, bu fayda vermez. Çünkü münafıklar da bu sözü söylüyorlar. (Buna rağmen) onlar kâfirlerin altında, cehennemın en alt tabakasındadırlar.

Bil ki; bu kelimenin manası, ilahlığı (kulluk edilmeyi) Allah (Tebareke ve Teâla)'nın dışındakilerden nefyetmek ve ilahlığın tamamını tek olan Allah'a, ona ortak kabul etmeksizin ispat etmektir. Ulûhiyette Allah'tan başkası hak sahibi değildir. Ne yakınlaştırılan bir melek, ne de gönderilen bir nebi! Yüce Allah'ın buyurduğu gibi:

{إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا}

“Göklerde ve yerde hiç bir varlık yoktur ki, Rahman'a kul olarak gelecek olmasın. Yemin olsun ki, O, onların hepsini teker teker saymış, yine onları iyice hesaplamıştır. Kıyamet gününde onların hepsi, O'na tek başına gelecektir.” [Meryem:93-95]

Ve (Allah) Teâla dedi ki;

{يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا}

“Ruh ve meleklerin saf halinde durdukları gün, ancak Rahman’ın kendisine izin verdiği konuşabilir. O da doğruyu söyler.” [en-Nebe:38]

Ve Allah dedi ki;

{يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا}

“O gün herkes kendi nefsi için mücadele ederek gelir.” [en-Nahl:111]

Eğer Allah’tan başka yaratıcı yoktur denilirse, bu maruftur. Mahlûkatı Allah’tan başkası yaratmaz. Bunda ne yakınlaştırılmış bir melek ortaklık eder, ne de gönderilmiş bir nebi. Allah’tan başka rızık veren yoktur denilirse, bu da aynı şekildedir. Allah’tan başka ilah yoktur denilirse, bu da yine aynı şekildedir. O halde -Allah sana rahmet etsin- bu (konuda) tefekkür et. Ve Halık ve Razık’ın manasını sorguladığın gibi, İlah’ın manasını da sorgula.

Ve bil ki; İlah’ın manası, mabud (kendisine ibadet edilen)’dir. İşte bu, ilim ehlinin icmasıyla bu lafzın (La ilahe illa Allah) manasıdır. O halde her kim bir şeye ibadet ederse, muhakkak ki onu (ibadet edilen şeyi) Allah’ın dışında ilah edinmiştir. Tek bir ilah hariç onların hepsi batıldır. O da tek olan Allah’tır. O ne mübarek ve yücedir. Yüce ve Büyük olandır.

İbadetin birçok çeşidi vardır, ancak ben onu inkâr edilemeyecek (derecede) açık olan şekilleriyle örneklendireceğim. Secde: Bir kulun ortağı olmayan Allah’tan başkasına secde ederek yüzünü toprağa koyması caiz değildir. Ne yakınlaştırılmış bir meleğe, ne gönderilmiş bir nebiye ne de bir veliye.

Ve onun (çeşitlerinden), Kurban kesmek: Bir kimsenin tek olan Allah’tan başkasına kurban kesmesi caiz değildir. Nitekim, Allahu Teala, bu ikisini Kur’an’da beraber zikretmiştir: (Allah) Teâla’nın şu sözünde (geçtiği) gibi;

{قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ}

“De ki; Benim namazım, ibadetlerim(kurban kesmem), hayatım, ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah’ındır. Onun ortağı yoktur.” [el-Enam:162-163]

Nüsuk yani İbadetlerim (den kasıt) kurban kesmektir. Ve (Allah) dedi ki;

{فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ}

“Rabbin için namaz kıl ve kurban kes” [el-Kevser:2]

Bunu idrak et ve bil ki; Her kim, Allah'tan başka bir cine yada bir kabire kurban keserse, ona secde etmiş gibidir. Ve muhakkak ki Rasulullah (Salla Allahu aleyhi ve Sellem) sahih hadiste ona lanet etmiştir. Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

لعن الله من ذبح لغير الله

“Allah, Allah’tan başkasına kurban kesene lanet etsin.”²

Ve İbadetin çeşitlerinden, Dua: Müminlerin gece ve gündüz, şiddette ve rahatlıkta sadece Allah’a dua ettikleri gibi; hiç kimse bunun ibadetin çeşitlerinden (bir çeşit) olduğuna şüphe etmez. O halde -Allah sana rahmetsin- günümüzde insanların arasında vuku bulanı düşün. Onlar şiddette ve rahatta Allah’tan başkasına dua ediyorlar. Onlardan birisi sefere çıkmak istediği zaman, bir kabrin ya da başkasının yanına gider ve onun için gasbettiği şeylerle beraber kabrin yanına girer. Bir başkasına karada ya da denizde bir şiddet isabet eder. O da Abdülkadiri, Şemsanı ya da nebilerden bir nebiyi kendisini bu şiddetli (durumdan) kurtarması için imdada çağırır.

Bu cahile denir ki; Eğer sen ilahın, mabud (kendisine ibadet edilen) olduğunu biliyorsan, ve duanın da ibadet olduğunu biliyorsan, nasıl olur da ölü ve aciz olan bir mahluka dua edebilirsin?! Ve diri olan, hayat veren, hazır bulunan, çok şefkatli, çok merhametli ve her şeye kadir olanı (yani Allahu teala’yı) terk edersin?! Belki bu müşrik; “muhakkak ki işler Allah’ın elindedir, ancak bu salih kul, benim için Allah katında şefaati ediyor ve onun şefaati ve makamı bana fayda veriyor ” der. Ve bunun kendisini şirkten koruduğunu zanneder.

Bu cahile şöyle denir; Rasulullah’ın kendileriyle savaştığı, mallarını, çocuklarını ve kadınlarını ganimet olarak aldığı puta tapan müşriklerin tamamı, sadece Allah’ın fayda ve zarar verdiğine ve bütün işleri yönettiğine itikat ediyorlardı. Ve onlar senin istediğin gibi (taptıkları varlıklardan) sadece Allah katında şefaati etmelerini istiyorlardı. Tıpkı Allah’u Teâla’nın buyurduğu gibi;

{وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ}

“Allah’ı bırakıp kendilerine ne zarar nede fayda verebilecek şeylere ibadet ediyorlar. Ve ‘Bunlar Allah katında bizim şefaathçilerimizdir!’ diyorlar.” [Yunus:18]

Ve (Allah) Teâla dedi ki;

{وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى}

² Muslim no:1978

“Ondan başka veliler edinenler, şöyle demektedirler: Biz onlara, sadece bizi Allah’a yakınlaştırsınlar diye ibadet ediyoruz.” [ez-Zümer:3]

Allah’ın şu sözüyle onlar hakkında haber verdiği gibi onlar yaratanın, rızık verenin, fayda ve zarar verenin Allah olduğunu itiraf ediyorlar:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ }

“De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup sakınmayacak mısınız?" [Yunus:31]

Ölümünden sonra cennet ve ateşin olduğunu bilen, kendi nefesine nasihat eden ve Allah’ın hakkında;

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ }

“Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağlamaz. Bunun dışındakileri, dilediğini bağışlar.” [en-Nisa:48]

{إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ }

“Şüphesiz kim Allah’a şirk koşarsa, Allah ona cenneti haram kılmıştır, onun varacağı yer, ateştir.” [el-Maide:72]

buyurduğu şirki bilen, anlayış ve akıl sahibi (kişi) bu konuyu tefekkür etsin. Allah (Azze ve Celle), kâfirlerin, Allah’ın yaratan, rızık veren, yaşatan, öldüren ve işleri yöneten olduğunu ikrar ettiklerini ve onların sadece itikat ettikleri kişilerden Allah’a yakınlaşmayı ve kendilerine şefaathetmelerini istediklerini anlatıyor. O halde bu açıklamadan sonra bir açıklama(ya ihtiyaç) var mıdır?

Allah Kuranda birçok ayette bu konuyu zikrediyor. Allah Teâla’nın şu kavli gibi;

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (84) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (85) قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (86) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ (87) قُلْ مَنْ يَدِهِ

مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (88) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ (89)

“De ki; “Eğer biliyorsanız, söyleyin bakalım, yeryüzünde ve ondaki kimseler, kimindir?” “Allah’ındır!” diyecekler. De ki; “Hala düşünmez misiniz?” De ki; “Yedi göğün Rabbi, yüce arşın Rabbi kimdir?” “Allah’ındır” diyecekler. De ki; “Hala korkmaz mısınız?” Her şeyin mülkiyetini elinde bulunduran, koruyan fakat korunma ihtiyacı olmayan kimdir? Eğer biliyorsanız söyleyin de! “Allah’ındır” diyecekler. De ki; “O halde nasıl büyüleniyorsunuz?” [el-Mü’minun:84-89]

Ve Allah’ın şu sözü gibi;

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

“Yemin olsun ki, sen onlara, ‘Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı sizin istifadenize sunan kimdir?’ diye sorsan, elbette, ‘Allah!’ derler.” [el-Ankebut:61]

{وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ}

“Yine sen onlara, ‘Gökyüzünden suyu indiren, sonra onunla ölümünden sonra yeryüzünü diriltten kimdir?’ diye sorsan, elbette, ‘Allah!’ diyeceklerdir.” [el-Ankebut:63]

Ve bunlardan başka, Allah’ın onlar (müşrikler) hakkında, bu sayılan vasıfları Allah’a has kıldıklarını ve itikat ettikleri varlıklardan başka bir şey değil, sadece şefaathane taleb ettiklerini bildirdiği daha nice ayetler.

Eğer müşriklerden bazıları, onların (ayette bahsi geçenlerin), taştan ve tahtadan (yapılmış) putlara itikat ettiklerini, ve kendilerinin ise salihlere itikat ettiklerini delil olarak sunarsa, onlara şöyle söylenir; Kafirlerden de, melekler ve Meryem oğlu İsa gibi salihlere; Uzeyir, Lat, Uzza gibi evliyalara (veya evliya kabul edilen kimselere); cinlere, insanlara ve başkalarına itikat edenler vardı. Allah (Azze ve Celle) bunu kitabında zikretti ve meleklerle itikad ederek onlardan kendilerine şefaathane etmelerini isteyenler hakkında şöyle dedi;

{وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ}

“O gün onların hepsini toplayacak, sonra (Allah) meleklerle, ‘Şunlar size mi tapıyorlardı?’ diyecek. Onlar derler ki; Böyle bir şeyden Seni tenzih ederiz. Bizim

velimiz Sensin, onlar değil! Hayır, onlar cinlere tapıyorlardı. Çoğu onlara inanmışlardı.”
[Sebe:40-41]

Ve (Allahu teala) dedi ki;

{وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى}

“Onun razı oldukları dışında kimseye şefaet etmezler.” [el-Enbiya:28]

Allah’u Teala, İsa (a.s)’a şirk itikadı besleyenler hakkında şöyle buyurdu:

{يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ}

“Ey kitap ehli, dininizde taşkınlık etmeyin. Allah hakkında doğru olandan başka bir şey söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih sadece Allah’ın Peygamberi ve Meryem’e ulaştırdığı bir kelimesi ve kendinden bir rahmettir.” (Nisa: 171)

Yüce Allah yine şöyle buyurmuştur:

{قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ}

“De ki: -Siz Allah’ı bırakıp da size zarar da fayda da vermesi mümkün olmayan birine mi kulluk ediyorsunuz? Oysa Allah, hem işitendir, hem bilendir.” (Maide: 76)

İsa B. Meryem (a.s) rasullerin en üstünlerinden olduğu halde, onun için bile durum böyleyse Abdulkadir ve ondan başkaları hakkında durum nasıl olur? Fayda ve zarar vermeye nasıl güç yetirebilirler?

Ve (Allah) evliyalar hakkında dedi ki;

{قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مُحْذَرًا}

“De ki; “ Onun dışında (ilah olduğunu) zannettiklerinizi çağırın. Onlar, ne sıkıntıyı başınızdaki savabilirler, ne de durumu değiştirebilirler. Onların dua edip durdukları (varlıklar), Rablerine hangisi daha yakın diye vesile ararlar, Onun rahmetini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, çok korkunçtur.” [el-İsra:56-57]

Seleften bir taife şöyle dedi; “(Bazı) kavimler, meleklere, Üzeyr’e ve Mesih’e dua ediyordu. Bunun üzerine Allah buyurdu ki; “Sizin benim kullarım olduğunuz gibi, onlar da benim kullarımdır. Rahmetimi umduğunuz gibi onlar da rahmetimi umuyorlar. Ve azabımdan korktuğunuz gibi onlar da azabımdan korkuyorlar.” Allah bu büyük ayet ve iniş sebebi (hakkında) tefekkür eden ve müşriklerin itikat ettikleri (varlıklar) ile sadece Allah’a yakınlaşmayı ve onun yanındaki şefaati istediklerini bilen kişiye rahmet etsin.

Bütün bunların tamamı iki kelime etrafında dönüyor. Bunların birincisi; Kâfirlerin, Allah (Subhanehu)’nun tek başına yaratan, rızık veren ve düzenleyen olduğunu bildiklerini ve onlarla (aracı kılarak şirk koştukları kişilerle) sadece Allah (Teala)’ya yakınlaşmak istediklerini bilmendir.

İkincisi ise; Onlardan bazılarının, İsa, Üzeyir ve evliyalar gibi peygamberlerden ve salihlerden başka insanlara (şirk olan şekilde) itikat ettiklerini, ve bu şekilde onların, taştan ve ağaçtan putlara itikat eden kimselerle bir olduklarını bilmendir. Çünkü Rasulullah (Salla Allahu aleyhi ve sellem) onlarla savaştığı zaman ağaçtan ve taştan yapılan putlara itikat edenlerle, nebiler ve salihlere (şirk olan şekilde) itikat edenlerin arasını ayırmadı. Ve bu zamanımızda yaşayanlar ise kabirlerin üzerindeki taş ve ağaçlara (şirk) itikat etmektedirler.

O halde bu mesele belirginleşip, bütün bunların Allah’ın dininden olmadığı da açığa çıktığı zaman, bundan sonra müşrik; “ Bu açıktır ve bunu en başından biliyoruz” derse, ona de ki; “Eğer Rasulullah (Salla Allahu aleyhi ve sellem)’in ashabı bunu ancak öğrendikten sonra bildiyse ve şirk’in bazı meselelerini seneler sonra öğrendilerse ve sen bunların hepsini öğrenmeden biliyorsan, o halde sen –haşa- onlardan daha fazla ilim sahibisin! Bilakis Nebiler dahi bu meseleleri Allah onlara öğretmeden önce (kamil manada) bilmiyorlardı. Allah (Teâla) mahlukatın en fazla ilim sahibi olan Muhammed (Salla Allahu aleyhi ve sellem)’e şöyle dedi;

{ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفَرَ لِدُنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ }

“Allah’tan başka ilah olmadığını bil ve de kendi günahın için, mümin erkekler ve mümin kadınlar için istiğfar et.” [Muhammed:19]³

³ Bundan kasıd, haşa Allah Rasulu (sav)’in ve ashabının işin başlangıcında tevhidi bilmedikleri değildir. Bu, batıl bir iddiadır. Muhammed bin Abdulvehhab’ın oğlu Şeyh Abdullah, Necd davetine yönelik iftiraları cevaplandığı risalesinde şöyle demektedir: “ Güya bize göre O(sallallahu aleyhi ve sellem) lailaheillallah’ın manasını ona “Bil ki, Allah’tan başka (kendisine tapılmaya layık) ilah yoktur.” (Muhammed 47/19) (ayeti) nazil olana kadar - ayet Medine’de nazil olmasına rağmen- bilmiyormuş (...)Bütün bu karalamalar ve bunlardan başka bize önceden sorulan (iftira ve yalanlar) hakkında bizim her biri için cevabımız: “(Rabbimiz) Seni tenzih ederiz! Bu büyük bir bühtandır!” (en-Nur 24/16). Her kim bunları bizden rivayet eder yahut bize atfederse o bizi yalanla karalamakta (ve iftira atmaktadır).” (Şeyh Abdullah, Mekke Ahalisi’ne Mektup, ed-Durer’us-Seniyye fi’l-Ecvibe en-Necdiyye, 1/229-230) Şeyh Muhammed de bu ayetin hicretten sonra nazil olmasının sebebini açıkladığı bir risalesinde şöyle demektedir: “Meselenin sırrı, Allahtan başka ilah olmadığını bilmektir. Bu tıpkı, Allahu teala’nın “Bilmez misin ki Allah her şeye kadirdir” (Bakara: 106) kavli gibidir. Bu büyük esaslar hakkındaki ilim hususunda –başkaları bir yana- peygamberler dahi derece derecedir” (ed-Durer’us-Seniyye, 10/102) Şeyhin torunu Abdurrahman bin Hasen ise Muhammed: 19 ayetini zikrettikten sonra “La ilahe illallahın

(Allah) Teala dedi ki;

{وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (بَلِ
اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ)}

“Muhakkak sana, ve senden öncekilere; ‘Eğer bana şirk koşarsan, elbette yaptıkların boşa gider ve sen kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olursun.’ diye vahyedildi. Hayır, Allah’a, yalnızca Ona ibadet et ve şükredenlerden ol!” [ez-Zümer:65-66]

Bizim Nebimizin durumu bu ise, Halil olan İbrahim (Aleyhisselam)’ın durumu nasıldır ki peygamber oldukları halde bunu (tevhidi) evlatlarına vasiyet ediyor? (Allah) Teâla dedi ki;

{وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ}

“İbrahim bunu kendi oğullarına vasiyet ettiği gibi, Yakub da (vasiyet etti); “Ey oğullarım! Allah sizin için (bu) dini seçti, yalnız müslüman olarak can verin!” [el-Baqarah:132]

{وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ}

“Lokman oğluna, kendisine öğüt vererek şöyle demişti; “Yavrucuğum! Allah’a şirk koşma! Çünkü şirk, büyük bir zulümdür.” [Luqman:13]

Eğer bu müslümanlar için korkulmayacak bir mesele ise, el-Halil İbrahim (as)’a ne oluyor da;

{رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ}

“Ey Rabbim! Bu beldeyi güvenli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!” [İbrahim:35] dediği zaman, hem kendi nefsi için hem de nebi oldukları halde çocukları için korkuyor?

Âlim ve Hakim olan Allah nasıl da insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kitabını indirdiği zaman onu bu mesele (yani tevhid) üzerine indiriyor, bu konuda kelamı çoğaltıyor,

manası(na dair ilim) kişinin ilminin kuvvetine ve amelinin düzgünlüğüne göre artış gösterir” demiştir. (ed-Durer’us-Seniyye, 2/244) Buna göre Şeyhin yukardaki sözünden kasıd, tevhidin aslı hakkında değil, kemali hakkındaki ilimdir. Keza sahabenin gafil kaldığı şirk çeşitleri ise kişiyi dinden çıkartan büyük şirk değil, dinden çıkartmayan küçük şirk ve gizli şirk kapsamındaki bazı amellerdir. Vallahu a’lem.

bunu açıklıyor, bu konuda örnekler veriyor, bundan sakındırıyor, bununla başlayıp bununla bitiriyor? Eğer insanlar bunu öğrenmeden anlıyorlarsa ve bu duruma düşmelerinden korkulmuyorsa, Âlemlerin Rabbi neden kitabının en çoğunu bu mesele üzerine indiriyor? Mahlûkatından istediğinin kalbini mühürleyip, onları sağırлаştıran ve gözlerini kör eden (Allah) bütün noksanlıklardan münezzehtir.

Ve sen, Allah'ın kendisini İslam'la nimetlendirdiği ve Allah'tan başka ilah olmadığını bilen kişi! "Hak budur ve ben onun dışındakilerini terk ediyorum, ancak müşriklerle mücadele etmem ve onlar hakkında hiç bir şey demem." diyerek, İslam'a girişi elde edeceğini zannetme! Bilakis kesinlikle onlara buğzetmen, onları sevenlere buğzetmen, onları zemmetmen ve onlara düşmanlık etmen gerekir. Baban İbrahim'in ve onunla beraber olanların dedikleri gibi;

{إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ}

"Biz sizlerden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan beriyiz, sizi reddediyoruz, siz tek olarak Allah'a iman edinceye kadar aramızda sonsuza dek düşmanlık ve buğz başladı." [el-Mümtehine:4]

Ve (Allah) Teâla dedi ki;

{فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى}

"Her kim tağutu inkâr eder, Allah'a iman ederse, işte o urvetul vuska (kopmak bilmeyen sapasağlam kulp)'a yapışmıştır." [el-Baqarah:256]

Yine (Allah) Teâla buyurdu ki;

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ}

"Yemin olsun ki, Biz, her topluluğa 'Allah'a ibadet edin, tağuttan ictinab edin!' diye bir Rasul gönderdik." [en-Nahl:36]

Bir kişi; " Ben Nebi (Sallah Allahu aleyhi ve sellem)'e tabi oluyorum, ve o hak üzeredir. Ancak Lat ve Uzza'ya karşı koymam ve Ebu Cehil ve onun gibilere itiraz etmem. Onlardan sorumlu değilim." derse, onun İslam'ı sahih olmaz. Bazı müşriklerin, o tağutların insanlara bunu (yani şirki) emretmediklerini ve bundan razı olmadıklarını söyleyerek mücadele etmelerine gelince, bunu ancak kibirlenen (ve inatlaşan) bir müşrik söyler. Ve muhakkak ki onlar sadece bununla (şirk vasıtasıyla) insanların mallarını batıl yolla yerler,

bununla onların başlarına geçerler ve sadece bununla onlara yaklaşırlar. Salih bir insan gördüklerinde, onu hakir görürler. Şeytana tabi olan, müşrik, kâfir birini gördüklerinde ise ona yaklaşırlar, onu severler ve kızlarıyla evlendirirler. Ve bunu bir şeref olarak addederler.

Bunu söyleyen kişi, elbette sözünün yalan olduğunu biliyor. Muhakkak ki onların yanına geldiğinde, bazı müşriklerin; "Bana şiddet isabet etti. Bende şeyhi veya seyyidi övdüm ve ona adak adadım. O da beni kurtardı." Dediklerini işittiği zaman, onlara şöyle demeye cesaret edemez; "Allah'tan başka kimse zarar ve fayda vermez." Bilakis bunu söylerse ve insanların arasında bunu yayarsa tağutlar ona buğz eder. Hatta onu öldürmeye güçleri yeterse muhakkak ki onu öldürürler. Özet olarak: Bunu büyülenen bir müşrikten başkası söylemez. Onların bu davaları, insanları korkutmaları, ve babalarının küfri örf ve adetlerini zikretmeleri meşhur bir şeydir. Onların halini bilen bunu inkâr etmez. (Allah) Teâla'nın dediği gibi;

{ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ }

"Kendi nefislerinin küfrüne şahitlik ediyorlar." [et-Tevbe:17]

Bu risalemizi Allah'ın kitabından bir ayet zikrederek sonuçlandıracağız. Onda ibret almak isteyenler için bir ibret vardır. (Allah) Teâlâ, kâfirler hakkında dedi ki;

{ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ }

"Denizde size bir sıkıntı dokununca; yalvardıklarınızın hepsi kaybolur." [el-İsra:67]

(Allah) kâfirler hakkında, kendilerine bir sıkıntı isabet ettiğinde, Allah'tan başkasını terk ettiklerini ve dini O'na has kıldıklarını zikretti. Bizim zamanımızdakiler ise; Onlara bir sıkıntı ya da zarar dokunacak olursa Allah'tan başkalarını yüceltirler. Allah bundan münezzeh ve yücedir. Allah hem bu ayet ve hem de bunun dışındaki ayetler hakkında tefekkür edene rahmet etsin. Allah'ın marifetle nimetlendirdiği kişi, Allah'a hamd etsin. Bir konuda kafası karışırsa, ilim ehline Allah ve Rasulünün ne buyurdıkları hakkında sorsun. Hemen inkâra yeltenmesin. Çünkü reddederse Allah'ı reddetmiş olur. Allah Teala dedi ki;

{ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ }

"Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatılıp da onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim vardır? Muhakkak ki Biz, mücrimlerden intikam alıcıyız." [es-Secde:22]

Allah sana rahmet etsin bil ki; bazı yazarlar farkına varmadan cehaletle büyük şirk kapsamındaki bazı şeylere düşmüşlerdir. Kaside-i Burde'nin yazarının sözleri bunlardan birisidir:

“Ey mahlukatın en şereflişi, başıma insanlardan dolayı bir iş geldiğinde senden başka sığınacak kimsem yoktur.”

Hemziyye adlı şiirde de buna benzer ve bu cinsten başka şeyler mevcuttur.

Bu ise bizzat ibadet olan duadır ki, bu Allah’tan başkasına yöneltilmez. Eğer Müşriklerden bazıları, bu sözün sahibinin saygınlığı, ilmi ve salahı nedeniyle seninle tartışır ve cehaleti sebebiyle sana “bu nasıl oluyor” derse, ona şöyle dersin: “bu sözün sahibinden daha bilgili ve daha üstün olan, Musa (a.s)’ın kavmi -ki Allah onları seçmiş ve alemlere üstün kılmıştı- bu duruma düştüler ve şöyle dediler. “Ey Musa onların ilahları gibi bize de bir ilah yap” (A’raf: 138)

Bu mesele, onların faziletlerine ve saygınlıklarına rağmen İsrailoğullarına gizli kalmışken başkalarının durumu nasıl olur? Aynı şekilde bu cahile şöyle de: Bütün bunların hepsinden daha salih olan Rasulullah’ın ashabı bir ağacın yanından geçtiklerinde, Rasulullah’a: “Onların zatu envatı gibi bize de bir zatu envat yap” dediler. Bunun üzerine Rasulullah, bu sözün İsrail oğullarının Musaya söyledikleri ile aynı olduğuna dair yemin etmiştir. Onlar şöyle demişti: “Onların ilahları gibi bize de bir ilah yap”

Burada 2 büyük ibret vardır:

Birincisi: Rasulullah (s.a.v), açıkça ortaya koymuştur ki, her kim bir ağaç hakkında itikatta (müşriklerin itikadı gibi bir itikatta) bulunur veya onunla bereket umarsa, o ağacı ilah edinmiş olur. Ancak Rasulullah’ın ashabı o ağacın, yaratan ve rızık veren olmadığını biliyorlardı, fakat onlar, Rasulullah (s.a.v)’in onlara ağaçla teberrük etmelerini emrettiği zaman, ağaçta bir bereket olacağını zannetmişlerdi.⁴

İkincisi: Şirk, İnsanların en bilgelisinde ve en doğrusunda ortaya çıkar da o bunun farkında olmaz. Tıpkı Rasulullah (s.a.v)’in dediği gibi “Şirk, karıncanın ayak sesinden daha gizlidir.” Bu cahilin “biz şirki biliyoruz” sözünün zıddıdır.

Bu noktada sana bir işkal gelir sen de, bu işkalın ilim ehlinin sözleri ile açıklamasını ve Allah’ın haram kıldığı şirk cinsinden fiilleri inkar edişlerini (öğrenmek) istersen, bunlar mevcuttur. Bundan kasdım ulemanın bu konudaki sözleridir. Dilersen Hanbeli ulemasından, dilersen de başka alimlerden. Vallah’u alem.

⁴ Şeyh Muhammed, tıpkı diğer bütün alimler gibi sahabenin Zat’ul Envat taleb etmesini dinden çıkartan büyük şirk olarak değil, küçük şirk olarak görmektedir. Zira Kitab’ut Tevhid adlı eserinde bu kıssayla alakalı “Şirkin büyüğü ve küçüğü vardır, zira onlar bu talepten dolayı dinden çıkmamışlardır” demiştir. Ağaç, taş ve benzerleriyle teberrük etmek başlıklı bölüme bkz. Burada ister büyük olsun, ister küçük olsun şirkin insanın her an düşebileceği bir durum olduğunu anlatmaktadır.